

Bir Şiiri Ağlatmak

– Hatice TML · 23 Kasım 2013

Ey vapuru karada yüzen gönlüm
Ey kuytulara köle ömrüm
Bir kararltya kızmış yüzün
Susmuyor ciğerime işlemiş özün
Bir şiiri ağlatıyor, bir kadını acıtınca sözüm

Kırmızı yanıp sönüyor gökyüzüm
Dağın eteklerine dalıyor, içsel hüzn
Sözüm, özüm ağlayan yüzüm
Bir soluğa vuruyor derin hüzn
Bir şiiri ağlatıyor, bir kadını acıtınca sözüm

Gölgene eş adımlarla yürüyor izim
Bir taburluk cenazeye muhtaç sesim
Senin ayına yansıyan son denizim
Mabedinin altında yatan sızım
Bir şiiri ağlatıyor, bir kadını acıtınca sözüm

Yanık bir yürekten, akıyor sensiz günüm
Toprağın bağrında yeşeren filizim
Bir elin, belin, baharda uçuşan telin
Bir busenin günahını özlüyor tenim
Bir şiiri ağlatıyor, bir kadını acıtınca sözüm

Bir yudumluk şerbeti bitiriyor boğazım
Anım, anın, zamana, meydan okuyor her yanım
Söylüyor, söyleniyor kendince avazım
Çığlıklarına karışmış özleyen hazanım
Bir şiiri ağlatıyor, bir kadını acıtınca sözüm

Acımı yeneme-dikçe, kızıyor kızdırıyor sazım
Türküm de, şarkımda söylüyor...
Dilime bir gem oturuyor gam vuruyor nazarım
Avuçlarımı sensizliğe bulamış sırtıyor yazım
Bir şiiri ağlatıyor, bir kadını acıtınca sözüm

HATİCE TML(23.11.2013)